

GRZESZNIKOW (1) *ai*

N pl subst grz(e)sznikow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „grzesznik”: BOże niezámilczay chwały moiey: bo fie ná mię vřtá grzeřńnikowe [os peccatoris] y vřtá zdrádlivego otworzyły. Leop Ps 108/2.

HG